

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ludit poetice.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

AMORVM I

Vna dies tantum est, qua te non Fannia vidi,
 Et sine iam uideor sensibus esse meis.
 Altera quæ mereor ne sit lux inuida nobis,
 Et sim de nostro nomine pondus iners.
 Quicquid ero merear cum de te Fannia maius,
 O' saltem strophium possit id esse tuum.

AD BACCHVM.

nunc vnc hederis fertisq; novos innecte corymbos
 Nunc tua arcudent tempora Bacche rose.
 Nunc uiridis flauas suspendat pampinus uvas,
 Ingemnetq; nouas ebria mensa dapes.
 Nam mea Parnasi rediens è collibus audet
 Ludere Romanis, Calliopea modis,
 Inq; choro iuuenum molli saltante puella,
 Sopitos longo tempore ferre sales.
 Aoniumq; mouet circum tua pocula plectrum,
 En ohe Bacche canens ad tua festa ueni.
 Tu quoq; nobilibus pretium iam Laure poetis,
 Laure tuum nobis porrige fronde decus.
 Et mea Phoæbeis ornentur tempora fertis,
 Ut merear nomen uatis habere noui.
 Stultus ego, fieri credam qui fronde poetam,
 Non Laurus uatem, sed sua Musa facit.

LVDIT POETICE.

Am satis est molli residem lusisse sub umbra,
 Nostraq; nympharum scripta tulisse choris.
 Nunc iuuat, et fortis Troiana in proelia fratres,
 Dardaniosq; iterum ducere in arma duces.

Nunciatur et multa foedatum caede Patroclon,
 Hectorea raptum commemorare manu.
 Aecidae ut telo cecidit ferus Hector, ut arcis
 Tabifico Paridis concidit Aecides.
 Ferueat ut nimium confidens Troilus armis,
 Vulneret incautum Thessalis hasta latus,
 Vique Neoptolemi disiecta sit Ilios armis,
 Ut Priamus patrios corrui ante deos.
 Salicet in magnis quaerenda est gloria rebus,
 Hinc ueniant capiti Laurea ferta meo.
 Quod si forte animus respondent carmina nostris,
 Vel Cræsi fuerint uilia re gna mihi.
 Felices nimium, fortunatosque poetas,
 Et qui Penea tempora fronde tegunt,
 Vna dies satis est hominum delere labores,
 Vt atibus at certe morte carere datum.
 O' utinam et nostri fugiant nigra fata libelli,
 Et sit perpetuo non sine honore rogi.
 O' si post cineres et me quoque iactet aluminum
 Umbria carminibus non inhonora meis,
 Umbria Pieridum cultrix, patria alta Properti,
 Quae me non humili candida monte tulit.
 VIGIA quem gelidis placidus circumfluit undis,
 Et Nar sulphureis fontibus usque calens.
 Hic ubi me uiridi puerum sub ualle canentem
 Audyt irrigui caerula nymphaloci,
 Atque ait, antra puer muscosi fontis, et ista
 Tecta petas, en haec quae tibi ferta paro.
 Si mecum hoc uiridi libeat considerare prato,
 Tu mea cura puer, tu meus ardor eris.

AMORVM

Hanc tibi nos dabimus, ne sis modo durus amanti,
 Quam dederat nobis Delius ante lyram.
 Plura locuturam subitus deterruit horror,
 Immersitq; suis fontibus illa caput.
 Liber adest, quem maturis uindemia ramus.
 Cincta uocat, lateri dolia plena ferens.
 Hunc circum Satyri uolitant, uiridesq; Napææ,
 Ebrietasq; rubens, & male sanus Amor,
 Ac residens pando uetulus Silenus asello,
 Cui comes à dextra parte Priapus erat.
 Tympana pars, alij quatiebant terga iuuenta,
 Pars canit, & choreas ducit utraq; manu,
 E' quibus hæc unus lingua titubante ferebat.
 Ut reor à calamis Pan Tegeæus erat
 Primus deuictis rediens Lenæus ab Indis
 Imposuit capiti ferta nouella suo.
 Primus pampinea docuit de uite liquorem
 Expressere, & puris dulcia mella fauis.
 Primus & instituit plenis conuiuia mensis,
 Insolitasq; mero concelebrare dapes.
 Per te blanda Venus, per te iucunda uoluptas,
 Et sine te lusus, deliciæq; iacent.
 Bacche quies rerum, terror quoq; Bacche gigantum,
 Subsidiu uictis iam propè Bacche deis.
 Hinc Thebas canit, & Semelen, interq; canendum
 Vrcæus huic ansa deficiente cadit.
 Quem de more humeris suspensum semper habebat,
 Ille dolet sitiens, præq; pudore tacet.
 Ridet turba frequens, in primis ridet & ipse
 Euchius, at comites indoluere senis.
 Sed te dum

Sed te dum Phrygiæ deterrent classica pugnae

Adueteres lusus o' mea Musa redis.

Nunquid dura nimis tibi Martia castra uidentur?

Otia quæ semper, deliciasq; colis.

Scilicet in nobis est consuetudo magistra.

Hæc studia, hæc artes ingeniosa facit.

Quod si consuesces paulum sudare sub armis,

Mox tibi fidenti Martius ardor erit.

Q. U. E. R. I. T. U. R. D. E. N. I. M. I. O. & nouo amore.

Ecce nouum nobis indicit Cypria bellum,

Ecce alias in me sumit Amor faculas,

Mater io, iuuenem quis me tibi dulcibus annis

Eripit, & mæstos ingerit in cineres?

Nam mea crudeles tetigerunt corda sagittæ,

Atq; animam petijt uulneris asperitas.

Mater io, mea mater io succurre dolenti,

Mater io, migrat spiritus in tenebras,

Et tu chara tuo soror o' dulcissima fratri,

Ac per quam fuerat uiuere dulce magis,

Iamq; uale, & cineres fratris germana repone,

Curabisq; piæ funeris exequias.

Cinnamasi insano dilexi semper amore,

Et placuit præ te foemina nulla mihi,

O' tantum liceat miseræ sperare fauilla,

Vt post nostra tuus funera uiuat amor.

Quamuis causa meæ fueris tu mortis acerbæ,

Crimina non tua sunt, culpa sed est Veneris,

Nam mihi, quod castam decuit præstare puellam,

A' te seruata est semper honesta fides.